

съ ваши-ты милы рождбы въ училище-то та да не губять златно-то си врѣмя напраздно; защо-то има да ся каете много нѣкога за невѣзвратимж-тж загубж.

* Въ . . . о, градецъ, кой-то ся намира на единъ отъ най-главны-ты друмища у насъ, учитель-тъ е зель пръвья изѣдникъ за кумъ, та да си го има наумъ; и тѣй ставать вечь цѣлы 7 години, откакъ тоя учитель прѣдава на хора-та префа по кафенета-та, а училище-то е заприличяло на свинарникъ! ала кой смѣе да протестира противъ тѣж пропасть на невинны-ты млади въ невѣжество-то? Нѣ ако тамошни-ти не смѣють да проговорять противъ това зло, то не найде ли ся нѣкой родолюбець и жтникъ да забѣлѣжи за тѣж погрѣшкж и загубж на тыя хора?

* На наше-то сиромашко вѣстникарство — това народно будило и свѣстило — не стига дѣто негови-ти урядници си недондаты и недоспивать отъ да пишють и да мыслять какъвъ умъ да ни давать и какъ очн-тъ да ни отсарять, и не стига дѣто отъ залъга си дѣлять за да купувать книги, да плащать на работници и пощы само за насъ, да ни пращать по-прѣсны новины и полезны знанія, кои-то ные съ удоволетвие всякога принамамы и четемъ, нѣ дори и роптаемъ по нѣкога, ако ся вѣстникъ-тъ забавилъ та не дошьль кога-то нскамы; ала за тыя наши многострадалцы вѣстникаре твърдѣ малцина ся грыжимъ, твърдѣ малцина мыслимъ и цѣнимъ тѣхны-ты трудове и безпокойствія, и тѣхны-ты жертвы отъ пары и главоболія, кои-то тѣ подносять около списваніе-то, издаваніе-то и прѣпращаніе-то на тыя вѣстници по вси странъ изъ отечество-то ни, та да гы посрѣщнемъ и улегчимъ отъ нашж странж божемъ съ прѣдплащаніе, или съ врѣме вносяніе дълга ни за единыа листъ, кой-то принамамы; нѣ ные и въ това ся показвамы охални и въ това гы оставямы да теглять черно-то тегло отъ нужды и неволи, и вмѣсто да ни напишють нѣщо полезно, принуждавамы гы да пльнять стълпове-ты на листа си съ напомнания и молбы къмъ насъ за да си внасямы дългове-ты и то двое и троегоишни! а ные и това четемъ и пакъ остаямы глухы и съ вкаменены сръдца къмъ тѣхнж-ты праведны молбы! У кой народъ ся е чуло да ходять вѣстникарскы таксирдаре, какво-то наша една редакція ся принудн да го направн прѣминжж-тж години? И